

Col·laboracions

l'escola
de la democràcia

Sempre he pensat que el moment polític que estem vivint, més que un veritable ambient democràtic, és una mena d'escola en la democràcia, en la qual gairebé tots som deixebles i no sabem massa qui li toca fer el paper de mestre.

Un exemple ben clar el tenim en les darreres eleccions, les municipals, i el seu ulterior desenllaç a Cassà. De tota lluita política en surten sempre uns guanyadors i uns perdedors, o si volem filar més prim, un grup més o menys majoritari i uns grups que el poble sitúa en segon terme. Fins aquí tot correcte, només cal que cadascú, i això ja sembla més pelut, sàpiga estar en el seu lloc. I dic que deu ser més difícil, ja que tots hem estat espectadors d'uns canvis que alteren en gran mesura l'ordre que EL POBLE havia establert amb el seu vot el dia de les eleccions. Si el poble es decantà d'una forma palesa recolzant la llista socialista, és aquesta la que havia de situar-se al front del Consistori, acceptant com a bon guanyador, oposicions i col·laboracions dels altres grups, els quals de forma DEMOCRÀTICA i respectuosa amb el vot popular, havien de mantenir-se en el segon plà que el poble els havia atorgat.

Però heus ací que ser minoria és més difícil del que sembla, i fent coalició sense pensar massa en les afinitats i en els sentiments de l'electorat, una de les minories arriba a la tan desitjada "trona" municipal. El joc polític, que no ètic, segueix el seu curs i la situació dona el tomb: la majoria passa a ser minoria i viceversa. Novament, i amb força lògica, qui li toca perdre no es troba còmode en la nova situació. En les votacions vota en blanc com a senyal de la seva disconformitat i UCD esclareix que dona el vot només per aquesta vegada. Davant d'aquest fet purament polític, es provoquen dintre del Consistori unes tensions que

entretenen (per si no ho havia estat prou fins ara) el procés d'anar per feina. Cada decisió pren un caire polític que no hi hauria de ser, les postures son excessivament expectatives i sumant això a la manca d'entrenament en el poder, ens trobem que el poder decissori està força en mans dels tècnics.

Davant de tot això el poble arriba a creure

- 1. — Que les eleccions tampoc han servit per a tenir com a representant el que la majoria volia.*
- 2. — Que cal dubtar del veritable esperit democràtic de qui pren possessió de la màxima representació local, essent conscient de que el poble el deixava en segon terme.*
- 3. — Que degut a l'ambient excessivament polític i "de llista" que hi ha a l'Ajuntament, les solucions es retardaran excessivament.*
- 4. — Que aquest ambient no propícia la col·laboració entre els representants de les diferents llistes, lo qual, sumat a una lògica manca d'experiència, permeti cometre errors que sense beneficiar ningú, vagin en perjudici de Cassà.*

Certament que aquestes afirmacions poden no ser compartides per molts dels lectors, però també és cert que són fruit d'un sentir força generalitzat entre aquella part del poble que li ha tocat sempre fer d'espectador del gran teatre polític, d'aquella part del poble que vol aprendre democràcia i que desitjaria veure en els membres de l'actual consistori els millors mestres d'aquesta nova escola.

FREDERIC BRUGENT

